י״ג מידות הרחמים — התאמה: משה (סליחות) ↔ מיכה (תומר דבורה)

13 to 13, matched by position — not a word-for-word translation

הערה: שתי מניינות נפרדות במסורת. עמודה א' = מה שאומרים בפועל בסליחות (שמות לד, ו-ז). עמודה ב' = מיכה (ז, יח-כ), שעליה בנוי תומר דבורה. ההתאמה היא לפי-מקום-במניין, לא תרגום-הדדי.

	לפי התורה · סליחות	מיכה · תומר דבורה
1	ה'	מִי אֵל כָּמוֹךָ
2	ה'	נֹשֵׂא עָוֹן
3	קל	וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע
4	רַחוּם	לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ
5	וְחַנּוּן	לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
6	אֶרֶךְ אַפַּיִם	כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא
7	וְרַב חֶסֶד	יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ
8	וֶאֱמֶת	יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
9	נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים	וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאותָם

God tolerates being wronged and still flows you life at that very moment.

He sustains even the harm your sin created, until you repair it yourself.

He Himself — not a messenger — washes the transgression away.

Yisrael are called actual kin — their pain is His pain.

Even mid-sin, the anger weakens and does not last forever.

One real act of kindness is enough for mercy on someone otherwise unworthy.

The one who returns is loved more than before, not merely restored.

Mitzvot always rise before Him; sins are held down, never weighed against them.

What was done against Yisrael returns, in the end, on the doer's own head.

10 נֹשֵׂא עָוֹן תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב

For the plain, honest person, Hashem answers with the same straightness.

11 וָפֹשֵׁעַ חֶסֶד לְאַבְרָהָם

For one who goes beyond the letter of the law, Hashem does the same with him.

12 וְחַטָּאָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ

Even the unworthy are granted grace for the fathers' sake.

13 וְנַקֵּה מִימֵי קֶדֶם

When every merit runs out, He remembers the love "of old" — this middah includes all the others (Zohar, Idra, Naso 134b).

מקור עמודה-ב' + כל ההסברים: תומר דבורה פרק א (הרמ"ק), שהובא ישירות מ-Sefaria. ההתאמה בין שתי המניינות היא לפי-סדר-מספרי בלבד.